

Datum
2016-08-01

Arbetsmarknadsdepartementet
a.registrator@regeringskansliet.se

1 (11)

Vår handläggare
Dag Wallströmer
0151-19153, 070-5563170
dag.wallstromer@vingaker.se

Vår beteckning

Er beteckning
A2016/01307/I

Remissyttrande på Promemoria om ett nytt ersättningssystem för mottagandet av ensamkommande barn och unga

Bakgrund

Vingåkers kommun är en av de kommuner i Sverige som tar ett mycket stort ansvar för mottagande av nyanlända. Det gäller såväl asylsökande, personer med uppehållstillstånd och ensamkommande barn/ungdomar. Det är därför viktigt för kommunen att yttra sig över förslaget även om kommunen icke är utvald remissinstans. Vingåkers kommun har också i frågan viktiga erfarenheter och kunskaper genom sitt omfattande och framgångsrika mottagande av ensamkommande ungdomar.

Den korta remisstid som regeringskansliet ofta använder i frågor av stor vikt för kommunerna är ett uttryck för ointresse eller brist på respekt för den politiska processen i kommunerna. Att låta den nu aktuella remisstiden exakt sammanfalla med semesterperioden kan kommunen inte tolka på annat sätt än att regeringskansliet aktivt försöker förhindra en lokal politisk process i frågan.

Det nu aktuella förslaget hade regeringskansliet aldrig kunnat lägga så länge mottagandet av ensamkommande byggde på frivillig överenskommelse mellan stat och kommun. Med tvångslagen behöver staten inte längre ta någon som helst hänsyn till kommunerna och deras situation vilket förslaget tydligt visar.

Hela förslaget andas att det är en skrivbordsprodukt framtagen akut i den panik som inflödet av ensamkommande barn hösten 2015 skapade. Situationen är nu en annan och kommunen anser att det nu finns utrymme att skrota den liggande

förslaget och istället ta fram ett nytt genomarbetat förslag tillsammans med de parter som faktiskt kan denna fråga, då främst Sveriges kommuner.

2 (11)

Avsnitt 1. Utgångspunkter för ett nytt ersättningssystem

Under denna punkt motiveras hela förslaget med att regeringen vill förenkla regelverket, förbättra kommunernas planeringsförutsättningar minska den administrativa bördan och öka kostnadseffektiviteten. Kommunen anser att inget av detta i någon nämnvärd omfattning nås med förslagen och tvivlar också på att de motiven ligger bakom förslagen. Som kommunen uppfattar förslagen syftar de endast till att sänka *statens* kostnader. I den svåra situation som kommunernas arbete med ensamkommande fortfarande befinner sig i behöver kommunerna ett tydligt stöd från staten – inte kraftigt motarbetas av staten.

På sidan 8 anges att ”*regelverken för mottagande av ensamkommande barn har förändrats under senaste tioårsperioden*”. Kommunen menar att det är obetydliga förändringar som gjorts trots att kommunsektorn starkt framfört önskemål om förändringar. De förändringar som genomförts har dessutom endast syftat till att begränsa statens kostnader i frågan.

De nu föreslagna nivåerna på ersättning innebär att trygghet och kvalitet i mottagandet inte längre kommer att kunna upprätthållas. Förutsägbarheten i vilka ersättningar kommunen kommer att få ökar inte nämnvärt med förslagen. För Vingåkers kommun och andra kommuner som satsat på att bygga upp och utveckla ett eget mottagande råder idag osäkerhet i de fall faktiska kostnader eftersöks för ungdomar med mycket stora vårdbehov. Denna osäkerhet kommer att kvarstå. Genom förslaget kommer kommunens förutsättningar för mottagande inte förbättras som hävdas på sid. 9 utan de kommer drastiskt att försämrats.

Staten hade fram till 2006 även det verkställande ansvaret för mottagande av ensamkommande barn. Migrationsverket hade ett litet antal HVB liknande boenden som hanterade de cirka 300 barn årligen som kom till Sverige. Ansvaret flyttades över till kommunerna med motiveringen att socialtjänsten hade bättre kompetens att bedöma barnens behov. Det är rimligt att anta att de ersättningsnivåer som då lades fast byggde på den erfarenhet som staten hade av sina egna kostnader för verksamheten.

Sedan 2006 har dygnsersättningarna varit oförändrade. Då staten har det finansiella ansvaret för verksamheten innebär det att staten varje år sedan dess sänkt ambitions-/kvalitetsnivån i mottagandet med 2-3 % eller totalt cirka 1/3. I samband med etableringsreformen 2010 försämrades ersättningen till kommunerna ytterligare med cirka 80 000 kr/mottaget barn. Att då framställa det som att kommunerna skor sig på verksamheten och att det saknats ekonomiska incitament för att göra den effektiv är djupt stötande och kränkande för alla kommuner som inte minst 2015/2016 gjort enorma insatser i mottagandet.

Om Regeringskansliet nu anser sig ha bättre kompetens än socialtjänsten att bedöma barnens behov är det enda logiska att ansvaret för verksamheten återgår till staten och gör det i form av en verksamhetsövergång där staten övertar ansvaret för samtliga hyreskontrakt, leasingkontrakt på bilar och anställningsansvar för samtliga anställda såväl boendepersonal som handläggare inom socialtjänsten.

Staten kommer då att själv kunna ta ansvar för både kvalitetsfrågan och ekonomin utan att behöva bekymra sig över hur kommunerna sköter dessa.

Avsnitt 1.4-1.5 Barnperspektivet och 18 års gränsen

Förslaget är troligen skrivet av jurister. Det är endast i den juridiska världen som människor och deras behov totalt förändras den dag de fyller 18 år.

Förslaget betonar ytterligare 18 årsdagen som helt avgörande. Kommunen finner detta märkligt med tanke på den diskussion som pågår om åldersbestämningarnas dåliga tillförlitlighet. Det behövs mer, och inte mindre, flexibla regler kring detta.

Enligt den syn som framförs i PM:et upphör i princip alltid det mesta av stödbehovet när en ungdom fyller 18 år. Kommunens erfarenhet är tvärtom att behovet av stöd har mycket lite med den angivna åldern att göra. Även svenska ungdomar som är placerade får i regel fortsatt stöd i form av placering fram till dess att gymnasieskolan är avklarad och får sedan hjälp till utslussning.

Av socialstyrelsen allmänna råd för Stödboendeformen framgår att Stödboende i det vanliga fallet sker i en egen lägenhet. Med dagens akuta bostadsbrist i så gott som alla kommuner är detta mycket svårt att genomföra. Kravet på enkelrum kommer därför att öka behovet av HVB liknande boendeformer.

Kommunen är positiv till att en viss ersättning schablonmässigt ska utbetalas fram till 21 år oavsett om den unge är placerad eller ej. Det möjliggör utslussning på ett bättre sätt med t.ex. kontaktpersoner. Det kan också ofta vara aktuellt att finansiera olika former av utbildningsinsatser.

Kommunen har svårt, med tanke på den allvarliga kvalitetsförsämring som förslaget innebär, att se att utredningen har kunnat ha barnens bästa enligt barnkonventionen som utgångspunkt som anges på sid. 10.

Kommunen delar uppfattningen att det är omotiverade skillnader i mottagandet av asylsökande som är precis under eller precis över 18 år. Kommunen anser dock utifrån sin erfarenhet som värdkommun för asylförläggning under många år att det även finns anledning att se över kvalitén och innehållet i det stöd som ges av Migrationsverket till asylsökande.

Avsnitt 2.1.3-2.1.4 Nuvarande ersättningar

Kommunen anser det underligt att den summa som ges till förebyggande insatser till asylsökande barn är oförändrad över tid oavsett hur många sådana barn som finns i riket.

Då det gäller ersättning för vissa särskilda kostnader för mottagande av nyanlända finner kommunen det direkt felaktigt att gränsen för huruvida något är ett statligt ansvar eller ett kommunalt ansvar regleras av om det finns några budgeterade medel kvar på statens konto för ändamålet. Kommunen kan t.ex. inte sluta betala ut försörjningsstöd bara för att budgeten för detta är slut i oktober.

Ekonomiska konsekvenser för kommunen

Vingåkers kommun har haft ett mottagande av ensamkommande ungdomar i 6 år. Kommunen har nogsamt särredovisat kostnader och intäkter för just denna verksamhet och kan idag konstatera att vi fortfarande har ett underskott över tid i verksamheten. En genomgång av förslagen visar att kommunen 2017 kommer att tappa cirka 23 miljoner kr i intäkter mot nuvarande regler och att tappet 2018 blir cirka 15 miljoner kr. Givetvis kan inte detta ske utan antingen mycket drastiska försämringar i mottagandet av de ensamkommande eller genom försämringar i övrig kommunal verksamhet.

Kommunen hävdar att en bra kvalitet i mottagandet är samhällsekonomiskt mycket lönsamt på sikt. Ungdomarna kommer snabbare in på arbetsmarknaden och kan motverka en del av den arbetskraftsbrist som nu råder. Forskningen visar också att det går bättre för ensamkommande ungdomar än andra nyanlända ungdomar.

Det finns en stor risk för att en försämrat mottagande av ensamkommande relativt snart visar sig i ökade kostnader för andra insatser inom bland annat socialtjänsten.

Att använda KPI som index blir helt fel då löner är den absolut tyngsta delen i kommunernas kostnad och dessa har stigit varje år fast övriga priser varit oförändrade.

Familjehem

Kommunens erfarenhet är att det är svårt att hitta tillräckligt antal lämpliga familjehem för den grupp äldre ungdomar som de ensamkommande i huvudsak utgör.

Avsnitt 1.6 Behovet av administrativ förenkling

Kommunen ser det som olyckligt att införandet av det IT baserade återsökningssystemet Melker har stoppats/försenats. Det stora problemet med nuvarande ersättningssystem är inte att det är arbetskrävande för kommunen utan att det är stora fördröjningar som gör att kommunen hela tiden agerar bank till

staten. Kommunen har upplevt en tydlig attityd förändring hos Migrationsverket efter att tvångslagen infördes. Idag ifrågasätts allt fler kostnader som tidigare godkänts. Migrationsverket behöver idag inte ta hänsyn till kommunen som motpart. T.ex. ifrågasätts och nekats en del kostnader som staten själv tar ut för placeringar på SiS institutioner av de ungdomar som har störst vårdbehov. De nu föreslagna schablonerna innebär en viss arbetsbesparing för kommunen men inte alls i närheten av den sänkning av ersättningen som de nya schablonerna innebär.

Nivån på de föreslagna schablonerna anser kommunen är oansvarigt låga. Kommunen är utifrån sin egen erfarenhet av kostnadsläget mycket tveksam till underlaget. Vårdbehovet för olika ungdomar är mycket olika och schablonerna förutsätter att alla har en jämnt och dessutom lågt behov av stöd. Det finns mycket annat än LVU och LVU-liknande skäl för större behov. Barnet kan vara analfabet, förståndshandikappat, ha psykisk sjukdom eller vara traumatiserat etc. Med den låga schablonen och mer eller mindre obefintliga möjligheter att få faktiska kostnader täckta innebär förslaget att framför allt mindre kommuner kan drabbas mycket kraftigt om de får barn placerade som har större behov än vad schablonen förutsätter.

Avsnitt 2.1.3 Ersättning för förskola och skola för asylsökande

Ersättningen höjdes 2016 till en mer rimlig nivå. Fortfarande är det dock så att för barn med behov av sär- eller träningskola behövs enbetydligt större ersättning, flerdubbel.

Avsnitt 2.1.4 Ersättning för ekonomiskt bistånd, stöd och service samt hälso- och sjukvård

Den nuvarande tidsgränsen för när en första återsökning måste göras för stödinsatser till personer med olika former av funktionsnedsättning behöver förlängas. För många med ”osynliga” funktionsnedsättningar kan det ta flera år innan kommunen lyckas ringa in att det är t.ex. ett begåvningshandikapp eller annan funktionsnedsättning som gör att personen inte gör några framsteg i SFI. Dels är diagnosticering mycket svår när det gäller personer utan det svenska språket och som dessutom kanske är analfabeter. Svårigheter kan också bero på livssituationen eller andra orsaker som inte är funktionsnedsättning.

Avsnitt 3.1 Ersättning för beredskap och kapacitet för mottagande av ensamkommande

För statens institutionsstyrelse, SiS, tar det 4-8 år att få fram nya platser. Hösten 2016 lyckades Sveriges kommuner skapa cirka 3000 nya platser i veckan. Detta har delvis skett med stora startkostnader som nu snabbt ersätts av stora avvecklingskostnader. Den föreslagna ersättningen för att kunna ha beredskap för omställning är på en verklighetsfrämmande låg nivå. Den står inte i någon del i samklang med faktiska kostnader och regler för arbetsrätt, hyresavtal etc. Den

nuvarande skillnaden på 300 kr mellan en belagd och en tom plats speglar betydligt bättre den faktiska kostnadsskillnaden.

Om förslaget till ny ersättningsmodell införs kräver kommunen att kommunen ska garanteras schablonersättning under hela året för det antal asylsökande ungdomar som Migrationsverket beräknar att kommunen ska ta emot under året.

Exempel. En kommun beräknas ta emot 12 asylsökande under kommande år.

Vid en jämn fördelning över året innebär det en asylsökande/månad.

Månad 1 1 asylsökande 30 dagar

Månad 2 1+1 asylsökande 60 dagar

Månad 3 1+1+1 asylsökande 90 dagar osv

Totalt för hela året bör då kommunen garanteras ersättning för 2390 dagar.

Med nuvarande förslag skulle kommunen garanteras 12 gånger 7 dagar d.v.s 84 dagar. Inte ens med kommunala löner räcker det till att ha personal och lokaler i beredskap.

Avsnitt 3.1 Borttagandet av överenskommelser

Överenskommelserna har gjort att kommunen kunnat ha en rimlig planeringshorisont och bygga upp en kvalitativ och väl fungerande verksamhet. Ett kvalitativt och ekonomiskt hållbart mottagande kräver både en viss nivå på storlek av mottagandet och en förutsägbarhet.

Det nya fördelningssystemet gör att denna verksamhet såväl i Vingåker som i många andra liknande kommuner nu kommer att monteras ned i rask och delvis okontrollerad fart. Vingåkers kommun anser att detta är olyckligt och att det nuvarande systemet med överenskommelser och att detta ska utgöra basen för fördelningen av ensamkommande borde behållits. Först när de överenskomna platserna inte räckt till borde tvångsanvisning tillgripas och då utifrån en modell liknande dagens. Det framgår i promemorian att en anledning till att systemet med överenskommelser nu ska tas bort är den extrema situationen hösten 2015. Då inget i nuläget talar för att den situationen upprepas faller det motivet för att ta bort överenskommelserna. Att Migrationsverket över tid haft svårt att ha kontroll på platser och var barn finns är inte heller ett argument. Bristande administrativa rutiner hos en statlig myndighet bör inte lösas genom att vältra över kostnader på kommunerna.

Avsnitt 3.1 Medel för förebyggande åtgärder

Som kommunen förstår förslaget kommer de nuvarande medlen för förebyggande åtgärder enligt socialtjänstlagen som i maj årligen fördelas till kommunerna efter antalet asylsökande barn i kommunen att inbakas i ersättningen. De ensamkommande barnen utgör även i framtiden förhoppningsvis en mindre andel av det totala antalet asylsökande minderåriga i landet. Genom Migrationsverkets förläggningar är de asylsökande ojämnt spridda i landet och framför allt är det en del mindre kommuner som har förhållandevis stora förläggningar där olika former av förebyggande insatser och andra insatser enligt socialtjänstlagen utgör en betydande del av socialtjänstens arbete. Medlen för förebyggande åtgärder har till

en liten del kompenserat dessa kostnader. Nu föreslås att även denna del försvinner. Kommunen motsätter sig detta starkt. Den nuvarande ordningen med att kommunen egentligen bara ersätts för insatser där barn vårdas utanför det egna hemmet är kostnadsdrivande. Om en kommun genomför en insats som i och för sig kan vara dyr men som inte innebär att barnet skiljs från föräldrarna får kommunen ingen ersättning. Om barnet istället placeras till en ännu högre kostnad får kommunen ersättning. Kommunen anser att detta är ett systemfel som bör rättas till.

Kommunen anser även att kommunerna ska ha rätt till ersättning för barnskyddsutredningar och annan myndighetsutövning inom socialtjänstlagen beträffande asylsökande.

Avsnitt 3.2 Schablonersättning till ankomstkommuner

Vingåkers kommun har genom asylförläggningen på orten ett ständigt inflöde på ensamkommande barn som inte anvisas av Migrationsverket utan kommer som medföljande till bekanta/släktingar. Dessa ärende kräver initialt mycket handläggning och kommunen anser att dessa barn ska omfattas av schablonersättningen oavsett om kommunen har förbundit sig att vara ankomstkommun eller ej. Den tid som ersätts med denna schablon bör vara tiden fram till beslut om varaktig placering.

Avsnitt 3.3 Schablonersättning för mottagande av asylsökande ensamkommande barn

Förslaget innebär att en schablon på 52 000 kr ska ersätta nuvarande ersättning på 31 000/alternativt 39 000 kr för barnskyddsutredningen, kostnader för god man vilket är i genomsnitt cirka 50 000 kr/barn, reskostnader vilket enligt Vingåkers kommuns erfarenhet är begränsat till cirka 1000 kr/barn. En övervältring av kostnader från stat till kommun på 30 000-39 000 kr/barn. Vingåkers kommun motsätter sig detta.

Avsnitt 3.4 Schablonersättning per dygn för mottagande av ensamkommande barn

Kommunen anser att schablonerna bör återställas till 2006 års nivå och framöver indexregleras utifrån ett personalkostnadsindex. Med i genomsnitt 2,5 % löneökning/år bör dygnsschablonen för 2017 vara 2 493 kr och dygnsschablonen för tomma platser bör vara 2 100 kr. Den föreslagna sänkningen är helt oacceptabel enligt kommunen. Inte minst med tanke på att lagstiftningens och tillsynsmyndigheters kvalitetskrav inte på något sätt sänkts i motsvarande grad.

I socialtjänstlagen 6:e kapitel § 1 står det: *”Barn i åldern 16-17 år får tas emot i ett stödboende endast om det finns särskilda skäl.”* Den sänkta schablonersättningen motiveras i PM:et med att en betydande andel av den ensamkommande kommer att placeras i stödboende. Staten inför alltså ett ersättningssystem som förutsätter

att kommunerna regelmässigt ska bryta mot socialtjänstlagen vilket kommunen finner anmärkningsvärt och oacceptabelt.

8 (11)

Avsnitt 3.5 Begränsad möjlighet till ersättning för asylsökande unga 18-20 år.

Vingåkers kommun har tidigare försökt uppmärksamma såväl Migrationsverket som regeringen på att en del ungdomar som skrivs upp och ned i ålder, ibland flera gånger, och därvid flyttas fram och tillbaka mellan Migrationsverkets anläggningar och kommunens boenden i flera fall varit mycket illa. Det är av stor humanitär vikt att Migrationsverket har kapacitet, kompetens och vilja att hantera dessa unga på ett ansvarsfullt sätt. Kommunen har ingen invändning mot att grundregeln är att ensamkommande asylsökande som fyller 18 år överflyttas till Migrationsverkets ansvar. Vingåkers kommun har hela tiden haft detta som princip.

Avsnitt 3.6 Schablonersättning för ensamkommande unga 18-20 år med uppehållstillstånd

Kommunen kan godta att denna grupp får en något lägre schablon. Dock inte på den nivå som föreslås. Kommunen menar att nuvarande urholkade schablon på 1900 kr/dygn bör vara tillämplig för åldersgruppen om den värdesäkras framåt genom indexreglering. Kommunen utgår från att regeringskansliet inte haft tillgång till socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om stödboende när aktuellt PM skrevs. Av HSLF-FS (2016:56) framgår att kraven på lokaler, tillgång till personal och dessas kompetens samt kraven på administrativa rutiner gör att det är omöjligt att bedriva verksamheten till den kostnad som den föreslagna schablonen utgör.

I och med att överenskommelserna tas bort kommer antalet ensamkommande i en kommun på sikt att i princip rakt av spegla kommunens storlek. Som vanligt blir det då förhållandevis mycket dyrare för en liten kommun att ha beredskap, arbeta fram rutiner etc. än för en stor kommun. Ingenstans kompenseras i förslaget små kommuner för denna stordriftsnackdel.

3.8 Ersättning för faktiska kostnader samt SiS uppdrag

Kommunen anser att SiS inte ska kunna ta ut högre dygnskostnad för vård av ensamkommande än den dygnsschablon som kommunen erhåller. Även statliga myndigheter bör utsättas för kostnadspress.

Kommunen anser att SiS snarast bör få i uppdrag att kunna ta emot samtliga ensamkommande som erhållit avvisningsbeslut samt asylsökande som tillhör de grupper/nationaliteter där uppehållstillstånd regelmässigt nekas. Dessa grupper stör idag verksamheterna i kommunernas boenden på ett allvarligt sätt, försämrar säkerheten för övriga, försvårar integration och driver tydligt upp personalbehovet. Att hantera dessa ungdomar anser kommunen ligger väl i linje med SiS nuvarande uppdrag och kompetens.

Avsnitt 3.9 Ikraftträdande och införandetid

Om staten beslutar sig för att helt bortse från kvalitetsaspekter utan endast se till kortsiktig ekonomisk vinning och genomför hela eller stora delar av det aktuella förslaget anser Vingåkers kommun att införandet bör ske successivt för att kommunernas nedmontering av kvalitén i verksamheten ska kunna ske under ordnade former.

Kommunen anser att de nya reglerna därför ska omfatta de nya ungdomar som placeras medan de som redan är i systemet ska omfattas av de gamla reglerna till dess att deras placeringar upphör. En sådan metod användes när etableringsreformen infördes 2010 och var då hanterbar och borde vara det även nu. Detta skulle också rädda en liten del av statens anseende som pålitlig avtalspart.

Ändringar av regler/lagstiftning

De allt fler kommuner som sedan 2006 haft motagande av ensamkommande har, liksom Sveriges Kommuner och landsting, SKL, krävt att lagstiftningen inom olika områden ska anpassas till denna grupps behov. Något staten inte gjort. Nu raserar staten ekonomiskt helt kommunernas möjlighet att följa gällande lagstiftning men utan att orka ändra på lagstiftningen. Detta utholkar givetvis ytterligare respekten för och trovärdigheten i stiftade lagar.

Kommunen anser att följande lagändringar, utöver vad som ovan angetts, måste vara på plats innan delar av förslaget till försämrade ersättningar genomförs:

- Flexiblare möjligheter till placeringar. Med socialstyrelsens riktlinjer och allmänna råd om stödboende blir skillnaderna i kraven på lokaler och bemanning mellan stödboende och HVB begränsade och motiverar på intet sätt sänkta schabloner. Boende på folkhögskolor är t.ex. en mycket bra möjlighet som socialstyrelsen tidigare satt stopp för.
- Kontaktvägar vid uppenbart felaktig ålder. Det är relativt vanligt att ungdomar anvisas till kommunen där kommunens personal upplever att den uppgivna åldern inte alls stämmer. Detta kan leda till stora problem både i boendet och skolan i förhållande till personal och andra ungdomar/elever som kanske är 10-15 år yngre. Idag saknas det kontaktvägar för kommunerna till Migrationsverket i dessa frågor.
- Förändring av God man/särskilt förordnad vårdnadshavare. Schabloniseringen av ersättningen till kommunen för kostnader för God man innebär att regelverket för God man måste göras om även av detta skäl. Antingen bör det juridiska ombudet överta denna roll för dessa ungdomar eller så måste kommunerna få möjlighet att professionalisera rollen. Ta bort kravet på att God man ska ändras till särskild förordnad vårdnadshavare vid erhållet uppehållstillstånd.
- Möjligheter till gymnasiestudier vid fyllda 18. I och med etableringsreformen uppstod en del svårigheter för unga vuxna som på olika sätt kommer i kläm. Ett sådant exempel är möjligheten till gymnasiestudier om dessa inte påbörjats före 18-års dagen. Det är oerhört viktigt att denna grupp erbjuds adekvata och kvalitativa studiemöjligheter

för att inte onödigt många ska hamna i permanent utanförskap. Det är inte enbart den enskildes drivkraft som möjliggör gymnasieutbildning som PM:et antyder utan också tillgången till studieplatser, stöd i att klara av studierna och givetvis försörjning under studietiden.

- Minskad byråkrati. Det är positivt att staten äntligen börjar uppmärksamma att den statliga detaljstyrningen innebär att en mycket stor del av arbetstiden för den bristvara som högskoleutbildad personal är åtgår till olika former av byråkrati som inte verksamheter själv efterfrågar eller upplever meningsfull. Arbetet med söka ersättningar från Migrationsverket är dock en förhållandevis liten sådan byråkrati. Ett uppdrag till statliga myndigheter bör ges med målet att Socialstyrelsen, Skolverket m.fl. Ser över sina krav och ska redovisa åtgärder som minskar behovet av administrativt arbete för socialtjänst och skolektor med minst 50 %.
- Förenklade regler för bostadsbyggande och statliga garantier till byggande av små lägenheter till ungdomar vilket gör att även kommuner där de stora kommersiella bostadsföretagen inte är beredda att satsa kan få en tillväxt på bostäder.
- Ökade möjligheter för kommuner att samverka även inom myndighetsutövning.
- Anknytningsbegreppet för anvisning av ensamkommande barn måste förtydligas och begreppet ”anknytning” måste från Migrationsverkets sida utredas mer seriöst och användas på ett ansvarsfullt sätt.
- Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om stödboende måste revideras så att kraven motsvarar den statliga ersättningen.
- Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om HVB måste revideras så att kraven motsvarar ersättningen från staten.
- En separat lagstiftning om ensamkommande barn bör snabbutredas och finnas på plats.
- Möjliggöra att individuellt anpassade insatser kan ges utan biståndsbedömning.
- Tillståndsplikt för konsulentstödda familjehem bör införas.
- Ge arbetsförmedlingarna lokalt tillåtelse att samverka med kommunerna och utan nationella upphandlingar köpa utbildningsplatser i vuxenutbildning och gymnasieskola samt arbetsmarknadsinsatser från kommunerna.
- Tillåt fjärrundervisning, även på entreprenad, inte minst för hemspråk.
- Tillåt gymnasieutbildning, och boende, på folkhögskolor för elever under 18 år.
- Tillfälligt måste undantag göras för kraven på skollokaler.
- Inför rätt att examinera på engelska och ev. andra språk.
- Inför automatisk utbetalning av ersättning för asylsökande barns skolgång.

Robert Skoglund
Socialnämndens ordförande

Dag Wallströmer
Socialchef

